

SEMĂNĂTORUL

ORGAN ÎNVĂȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu.

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și Administrația
Școala primară № 3—Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

PORNIND RECAPITULAND

Noi, care am purtat atâtea frământări și lupte pentru cauza curată a învățătorului am încercat în trecut, toate ipotezele, pe care le presupuneau adevărurile către care ne îndreptăm și azi.

Toate ipotezele ni le-am combinat, când pentru mijloace proprii, când pentru adversități cu care ne-am ciocnit.

Un mijloc pentru atingerea scopurilor învățătorești ne-a fost publicitatea.

Primele manifestări ale publicității învățătorești au fost ocazionale: Dela 1913 până la 1919, în jud. Caliacra, învățătoria la școală, la cercuri și la conferențele generale, cum și la diferite serbări programate, a avut o manifestare verbalistă și amintirea ei este restrânsă pe grupele și locurile manifestate.

O singură manifestare scrisă s'a involburat printre învățători în anul 1914. A fost apelul d-lor Eug. Răducu și Tr. Ștefănescu—Caliacra, pentru organizarea asociației învățătorilor în jud. Caliacra. La conferințele dela Paștele lui 1914, s'a constituit și asociația învățătorilor, care n'a lăsat în opinia publică decât manifestări de oficialitate.

În 1919, după războiu, reconstituindu-se asociația învățătorească s'a început acea luptă vehementă pentru drepturile noastre profesionale, căci se legiuiau încadrările și poziția factorilor din stat, în organizarea României întregite.

Toate revendicările învățătorești au scurs valuri de cerneală pe atâtea memorii scrise, câte nu s'au mai văzut vreodată. Atunci au apărut primele articole de gazetă scrise în ziarele răzlete — Dacia, Farul, Dreptatea, etc. pentru cauza școlii din Dobrogea Nouă. Toată manifestarea de atunci era organizată de asociația învățătorilor pentru interesul profesional curat.

În acea frământare dâră a apărut „Buletinul”, format revistă—organ al asociației—în care se puneau pe toate fețele rosturile învățătorești, rosturile școlii românești în plămândirea societății din Dobrogea Nouă.

„Buletinul” a fost prima foaie de publicitate scrisă a învățătorimii din jud. Caliacra. El apărea lunar și-l așteptam ca pe o rază de mângâiere și ne plăcea că scria tot ce aveam pe suflet ca învățători cu drepturi oficiale, ca învățători într'o societate nouă și în devenire, cum și ca factori ai destinelor viitoare.

Buletinul de până în anul 1924 nici că se mai găsește, căci toți învățătorii îl citeau, îl purtau cu ei, îl împrumutau altor cititori și-l colportau în toate părțile. A fost o bibliotecă citită și răscolită până ce n'a mai rămas nimic dintr'însa.

Pela 1925—26 Buletinul alunecă pe panta literară și pedagogică, fără voia conducătorilor lui. El apare voluminos și cu pretenții de știință. De atunci „Buletinul” s'a păstrat în arhivele multor școli, se găsește și azi pela bibliotecile școlilor primare, dar poartă în multe părți foile netăiate și scoarțele noi nouțe. Buletinul acesta păstrat nou până azi n'a apărut decât un interval. a costat bani mulți, s'a complăcut în știință, în literă și pedagogie și s'a stins fără regretul nimănui.

În 1928 a apărut „Dobrogea Culturală” la Silistra, în formă de ziar—ca organ învățătorească pentru amândouă județele Dobrogei Noi. Era cerut, scris bine, dar ca lucrul în tovărășie n'a durat, căci i-a luat locul „Semănătorul”, ziar oficial al asoc. inv. din Caliacra.

Semănătorul a făcut companie în sprijinul drepturilor noastre materiale, tocmai în vremea vitregă când ni se reduceau salariile la ficare 3 luni și când se deslănțuise o adevărată furtună împotriva școlii și a învățătorilor.

Semănătorul a trăit, a luptat și a biruit. Ni s'au recunoscut atunci drepturile: școlile au încetat de a mai fi desființate, învățătorii n'au mai fost trecuți cu salarizarea la comună cu caraulele sătești, cu moașele și pândarii holdeilor de câmp.

Cu datoria întregă împlinită „Semănătorul” a tăcut, din 1933, a supravegheat, a așteptat și s'a bucurat când

a văzut luându-i locul „Căminul” ca organ învățătorească.

Astăzi Semănătorul re apare, în formatul său de ziar, cu acelaș scop de a organiza tendințele într'o unitate de corp, a stăvili pornirile dușmănoase învățătorimii și a ataca cu îndrăsneală de cavalier, toate problemele din timp, cari ating și se suprapun cu misiunea noastră culturală și socială.

Nu vom ocoli chestiunile care privesc învățământul, ori care și oricâte sensibilități vor fi atinse, căci vom păstra în ținuta noastră notă morală și demnă, care să intrupează în atitudinile de apostol.

Ne-am reamintit un trecut, ne-am rezumat ce a trebuit și iată-ne că am pornit iarăși la drum cu „Semănătorul”: Vă așteptăm pe toți cu gândurile de învățători.

„Semănătorul”.

Scrisoare deschisă

Domnule Director,

In calitatea mea de învățător, cu un trecut glorios pentru cauzele școlii și corpului nostru declar solemn că nu-mi voi impune odihnă până nu voi lumina complet chestiunea învățătorească, reclamată la justiție de 2 preținși învățători cari semnează: Ilie Georgescu și Papazisu

Cu perfectă stimă

Eug. Răducu
președintele asoc. învățătorilor
dela 1919 până la 1930 cu
întrerupere de 2 ani

Unde s'a ajuns

Insfârșit, s'a isprăvit un scandal.

Cu răbdare, măsura și toate precauțiunile legale, corpul învățătorească din jud. Caliacra a ales în asociația sa, conducerea care să-l smucească dintr'o certitudine. Acela a escamotării intereselor, care-i conturează propria sa soartă.

Povârnișul acela era nenorocit prin demagogia care se făcea înăuntru colegilor.

Și era dezastros prin risipa fondurilor adunate la casa corpului prin chivernisirea noastră de ani și ani.

La conducerea asociației din jud. Caliacra se stabilise o mafie, care destrăma, suga și alarma în chip metodic o organizație conștiincioasă. Mafia își construia paravane, când dintr'un coleg, când dintr'altul și rodia în dos, toată vloga de circulație din corpul nostru tineresc.

Că așa a fost, și sub această înfașurare a trăit învățătoria vom reda 3 ehisoade din ultnima vreme, care caracterizează cu prisosință o epoca rușinoasă.

UN ULTIM PARAVAN

Din luna Aprilie a. c. mafia a fost descoperită. Eram edificați că ea ne suga. Într'o decizie supremă a fost apucată de păr în adunarea generală dela 22 Aprilie a. c. și ținută cu putere până la adunarea învățato-

rilor, convocată de chiar comitetul asociației g-le, la 11. Nvrie recent. Trebuia să se aleagă un nou comitet la Caliacra, deoarece învățătoria dăduse vot de blam vechiului comitet, prin neaprobarea gestiunii sale. Comitetul cenzorilor n'a fost înnoit după statut la adunarea din Aprilie și rămăsese o conducere fără controlul statutar al cenzorilor legali.

Apoi adunarea extraordinară a celor 473 de învățători a demis în umanitate comitetul vechiu, alegând o delegație permanentă conform art 35 din statut.

O gestiune nedescărcată; o conducere absentă de controlul legal al cenzorilor; un vot de blam, o demitere a comitetului, o delegație provizorie la conducerea asociației din Caliacra au fost motivarea centrului de a produce, sub un debeat al său, adunarea g-lă a învățătorilor din Caliacra, ca să-și aleagă o nouă conducere, în conformitate cu noul statut de organizare a asociațiilor învățătorești.

Vechiul comitet al jud. Caliacra a înaintat comitetului central tabloul învățătorilor, membrii din jud. Caliacra. După acest tablou s'a făcut convocarea învățătorilor dela 11 Noemvrie a. c. de către comitetul central din București.

Mafia acioată în vechiul comitet, văzând această în stare disperată, ieșe din maniera învă-

ătorească și hotărăște în lugi consilii de zi și de noapte, în clubul politic, să uzeze de un truc ingenios: Să manevreze tineretul învățătoresc.

În ajunul zilei de alegere, dela 11 Noemvrie, străzile Bazargicului au fost colorate cu afișe sub formă de fluturași, care stăteau lipiți pe geamuri, pe uși la vitrine simpatice, cu tipăritura aceasta: „Nu votați pe cei ce au mai fost, nu votați pe cei politicianizați”.

UN GRUP DE TINERI ÎNVĂȚĂTORI

Mafia vânașe 2 tineri învățatori cari să răscolească tineretul, arătând că învățătorii cu anumite demnități sunt politicianizați și să nu fie aleși.

Manevra vânașe 2 scopuri: ori tineretul se va împărți și mafia își va strecura uneltele sale; cri tineretul se grupează și mafia își croise în mijlocul lui uneltele proprii.

Tentativa n'a reușit; Cei 2 tineri și-au snopit mădulele sbătându-se în vag, iar învățătorimea a mers unanim împotriva mafiei; a votat compact tineri și bătrâni cu cei ce țineau mafia de păr și le-a dat frâu ca s'o stranguleze.

Din tineret nu s'a reușit a se forma un nou paravan cu falduri care să mai ascundă mafia nesătula și hidoasă.

Mafia a fost urmărită, pecetluită și îmbrâncită din locul în care se căfăra ca să speculeze.

Paravanele mafiei din învățământul au căzut rând pe rând și ultim de stil nou — cu tineret s'a prăbușit dela început, spre cinstea tineretului învățătoresc.

DEMASCAREA POLITICĂ

Alegerea s'a efectuat legal sub delegatul centrului d-l N. Vasiliu, vicepreședintele comitetului asociației din toată țara.

Rezultatul a zdrobit mafia cu toate vociferările uneltelor ei din ziua de alegere și mafia a succombat printr'un protest scris, depus ca contestație către comitetul

central. Nu l-am știut multă vreme.

Deodată apare în timp, în presa politică — într'o anumită presa — întreaga contestație — ad-literam cu comentarii și calificative, de calibrul șatreilor de lăeți.

Redăm încheierea contestației care caracterizează net și demască precis. Iată'o:

Punctul 3. „Astfel fiind declarăm solemn:

Dacă totuș nu veți lua în considerație această contestație și tindeți la instalarea unui nou comitet, vă anunțăm cu hotărâre, că vom răsturna această ilegalitate, de îndată ce rolurile vor fi inversate, lăsând până atunci toată răspunderea în sarcina D-vs.

Aceasta este o sfruntată amenințare dezechilibrată trimisă către Asociația Învățătorilor.

„De îndată ce rolurile vor fi inversate... vom răsturna...” este mesajul trimis de un partid politic, prin instrumentele sale din învățământ, către organizația corpului învățătoresc, constituit în asociația sa, pe toată țara.

RABUFNIREA ERONATA DELA JUSTIȚIE

În frământarea mării de a-și păstra asociația, unde se învâluia cu zăbradnic învățătoresc misterele unei politici macabre, se produce încă o rușine.

Sub semnăturile I. Georgescu & E. Papazisu s'a depus la parchetul depe lângă Trib. Caliacra o plângere lungă cu 6 puncte numerotate și înșiruite cu altele aliniate a. b. c. d. e. f. g. Peste tot n'are nimic precis, nimic definit. Totul evăzia, presunțios și cu tendință de calomniere colegială.

Și totuș nu s'a rămas — nu s'a lăsat — pe tărâmul justiției această avalanșă de netrebnicie. Zoriți de politică — de manierele unei politici de scandal, de mafia scâbroasă a acestei politici — toată reclama este scoasă de pe tărâmul justiției și a fost transpusă — ad-literam, iar ad-literam — în presa politică și în judecata opiniei de Cadrilater!

Remarcăm și din această reclamă specifică, primul punct de o demagogică imbecilitate.

1) „Adunarea g-lă ordinară din 22 Aprilie a. c. amâna discutarea gestiunii asociației pe 1933 pentru punerea la punct a multor lipsuri, isvorâte din aceste nereguli”.

Acesta e temeiul — singurul adevărat — din reclamația I. Georgescu & E. Papazisu, care face să meargă la justiție o chestiune învățătorescă.

Mai scriu odată:

„discutarea gestiunii pe 1933, a fost amânata pentru punerea la punct a multor lipsuri isvorâte din aceste nereguli”.

Ei, bine, în toată reclama nu se pomenește nimic de gestiunea 1933 — singura gestiune nedescărcată — care, cum se scrie propriu; „a fost amânata pentru punerea la punct a multor lipsuri, isvorâte din aceste nereguli.”

Și altceva. Se vorbește de ani 1919, 1920, 1921, 1922 . . . până la 1930 . . . de toți ani, care au descărcarea gestiunilor făcută la timpul lor, de adunările g-le a învățătorilor membri pe atunci. Se vorbește de toți ani, care au pierdut legătura cu gestiunea 1933 amânata pentru punerea la punct a multor lipsuri, isvorâte din aceste nereguli.

Mu se suflă o vorbuliță; nici o aluzie — măcar prezumțioasă ca cele asvârlite peste toți anii; nimic în această hidoasă reclamă.

Amuțeste, orbește și incremeneste când e vorba de ani 1931, 1932 și 1933.

Și cu aceasta s'a desgolit de sus până jos o înfașurare de om.

Pentru acești ani, reclamantul I. Georgescu a făcut parte dintr'o comisie de arbitri, cu încă 2 colegi, ca să cerceteze și să lumineze gestiunile — tocmai gestiunile 1931, 1932 și 1933.

Aceea onoare de atunci se închide azi în cripta tăcerii, când bufnește atâta netrebnicie jelbărească?

Pentru anii 1931, 1932 și 1933 adunarea g-lă a marcat în debaterile dala 1933, ale biroului prdzidat de reclamantul I. Georgescu, că reclamantul I. Geor-

gescu ca gestionar, n'a înscris la venituri, banii luați dela Asociație și dați, ca împrumut, Prefecturii jud. Caliacre, de Ahij Constantinescu, fost vicepreședinte al asociației, în valoare de 40.000 lei.

Pentru anii 1931, 1932 și 1933, adunarea g-lă a marcat iarăși în aceeași ședință din 1933, că nesatutur s'au risipit fondurile asociației, dându-se partizaniilor politici, învățatori, ca să meargă la congres învățătoresc, lângă care organizația politică își pusese la București alegerea șefului politic din Caliacra. Și în loc de 2 delegați statutari s'au trimis 11 nestaturi dintre cari cei mulți au servit prilejul mișcărilor de corpo, ca ocazie politică, căci nici nu s'au dus la corpul învățătoresc. Iar corpul a plătit 33.000 lei.

Cinstit era să se vizeze de reclamantul Georgescu, și aceste lucruri. Prin tangentă măcar, așa ca ca o aluzie subțire, transparentă și desinteresată, ca toate aluziile făcute pe atâția ani dela 1919 și până la 1930.

Nu s'au vizat anii 1931, 1932 și 1933, căci nu se puteau țese în mușamaa murdară pe care reclamantul paravan, Ilie Georgescu, a încercat să a tragă peste afacerile traficate de politicieni în organizația învățătorescă.

Nu s'au vizat anii 1931, 1932 și 1933. Dar s'a produs la justiție și apoi în opinia de Cadrilater — o avalanșă eronată, de necinstea care, ar fi în învățământul primar. Totul răbufnește înapoi spre cei ce au svârlit,

„Sunteți nebuni, sau v'a înebunit necazul”. Căutați-vă, ca învățatori nu veți rămâne!”

Domnii învățatori sunt rugați, a ni trimitte articole mai scurte și scrise deslușit.

Vasile A. Urechia

„Era o personalitate de primul rang care putea să patroneze un curent literar” — Gh. Adamescu

Anul acesta sa împlinit un veac dela nașterea aceluia care a fost Vasile A. Urechia. Evenimentul acesta a trecut aproape neobservat, căci foarte puține glasuri s'au ridicat să releveze meritele incontestabile ale marelui profesor și om politic, care a radia prin activitatea sa prodigioasă în ultima jumătate a secolului XIX.

Întreaga lui viață a fost o activitate intensă și multilaterală, care l-a trecut în istorie, alături de cărturarii timpului pe care l-a trăit. Era un iubitor de cultură națională și genru acest lucru îl găsim printre personalitățile proeminente ale secolului XIX, părtaș la orice operă de progres și bine obștesc. În timpul când era secretar general la Ministerul Instrucțiunii a luat inițiativa înființării unei societăți literale, care s'a și inaugurat la 1 August 1867 în sa la Ateneului. A fost membru în această societate literală — dela care

s'a născut Academia Română, — alături de: Vasile Alexandri, Titu Maiorescu, Nicola Ionescu, Costache Negruzzi, etc., ect. E primul ctitor al palatului Ateneului Român din București. E autorul principalei lucrări „Istoria Scoalelor din România”, în care găsim date precise ce ne dovedesc că în primele decenii al sec. XIX comerțul cărților era în marea Ardelenilor, de oarece până la 1830 cărțile se vindeau la un loc cu toate mărfurile de brașovenie.

Vasile A. Urechia a fost profesor de istorie. S'a început profesoratul la Iași și a luat parte activă la mișcarea culturală din Moldova. Studiile și le-a făcut la Iași și în Spania.

Încă de mic își sădise în suflet „cuibul trecutului” devenind mai în urmă un fanatic patriot. Era pasionat pentru cercetarea vechilor hrisove și documente istorice, pe cari le-a studiat

at amănușit spre a scoate la lumină trecutul îndepărtat al neamului nostru. Pentru acest lucru este socotit pe drept „cronicarul” epocii sale. Cu toate că nu a fost om de știință a scris chestiuni de istorie destul de imortante și bine documentate, devenind astfel istoric. Ca istoric, a scris și ne-a lăsat moștenire monumentală operă: „Istoria Românilor” în 13 volume. A mai scris câteva lucrări pur istorice dintre care merită a fi menționate: „Domniile lui Calimachi” și „Domniile lui Caragea”. A publicat în „Analele Academice” (Tom. X, Memoriile secției istorice) o cronică a Biu-vel Stolnicului Dumitrache, cu titlul: „Istoria evenimentelor din Prient, cu referință la principatele Moldova și Valahia, din anii 1769-1774”. Pentru alcătuirea acestei cronici a avut la îndemână copia aflată la Academie (Mss. № 399) și copia aflată la Muzeul de Antichități scrisă de Nicolae Pitișteanu la anul 1782 după lucrarea „făcută dintru început și scrisă cu însăși mâna d-sale viv-vel Stolnic. Dumitrache”.

În afară de lucrările enumerate mai sus, a mai scris și multe altele și

nuvele cu subiecte istorice. Nu pot trece mai departe, fără a aminti de o lucrare a lui aproprie unică în literatură noastră și care poartă titlul: „Legendele Românilor”.

Când s'a discutat dacă autorul primei cronice a Moldovei a fost Grigore Ureche sau Nestor Ureche, Vasile A. Urechia s'a pronunțat pentru Grigore; la care părere s'a asociat și Alex-Xenopol precum și d. profesor N. Iorga.

Carierei de profesor i-a închinat 45 de ani de muncă intensă și neîntreruptă, fiind neîntrecut în felul de a poseda și preda adevărurile istorice.

În direcția literară, V. A. Urechia, a debutat încă de tânăr în „România literară” a lui Alexandri, cu niște poezii pe cari le semna Vasile Alexandrescu. În anul 1886 s'au publicat și tipărit sub îngrijirea lui, operele lui Miron Costin în ediție completă (2 volume) de către Academia Română. În această ediție se găsește și lucrarea „Viață lumi” scrisă în 123 de versuri. A scris un studiu despre Spătarul Milescu, precum și două lucrări despre „Fabulele lui Tichindel” și „Poeziile lui

Informațiuni de tot felul

Festival artistic

Conform unei vechi și frumoase tradiții, sub auspiciile căminului cultural „Spiru Haret” din Alexandria — Caliacra, joi 6 Dec a avut loc în această comună, un mare festival artistic, cari s'a bucurat de o numeroasă și selectă asistență și de un răsunător succes.

Serbarea a fost deschisă de d. Subrevizor Vasile Șecheru, care în puține cuvinte, a lămurit roștul căminelor culturale în viața satelor și datoria acelor pentru cari au fost create, de a le arata ridicate ei au nevoie și de a le da tot sprijinul moral și material spre a-și putea atinge scopul; difuzarea în popor a cunoștințelor folositoare și deprinderilor bune și frumoase, pentru o cât mai mare producție a păământului, cunoașterea trecutului nostru, a descoperirilor însemnate, menite să facă cât mai ușoară și plăcută, înpta pentru viață, în care mai totdeauna, din cauza recalcitrantei, ignoranței și superstițiilor sau lipsei de înarmări bune, omul cade învins.

Au urmat apoi recitări, monoloage și coruri pe două voci, conduse de d. sub-revizor Șecheru—care face parte din corpul didactic al șc. din Alexandria, și învățătorul Simionescu, tot dela aceeași școală.

Au făcut senzație jocurile naționale executate cu multa precizie și pasiune de elevi școlari, îmbrăcați în frumoase costume naționale, din cari notăm: Hora mare, Logoiana. Cărăcească și Vntul, pentru a căror reușită se cuvî în toate laudele învățătoarelor respective: D-na Șecheru și D-ra Zainea. Deasemenea, oda „Mărire vouă” spusă cu multă însuflețire de tânărul macedonean Dumitru Nicolae Butucaru, a stârnit ropete de aplauze.

Ca și cu alte ocazii, orchestra cercului cultural „Abritus” sub conducerea inv. D. Simionescu,

a distrat asistența cu arii naționale și a dat tot concursul pentru reușita festivalului. Corpul didactic — Alexandria — să se mândrească, că a putut înregistra la activul său, realizări cari ies din comun, pe cari noi le apreciem așa cum se cuvine.

Spectator

Cinste întrupată în presa de partid.

Contestația depusă comitetului asociației din București a fost publicată — ad-litteram — în 2 ziare politice:

In „Libertatea” No.484 din 19 Noembrie a.c. argan al partidului N. Tărănesc, secția Caliacra

și

In „Frontiera” No.8 din 25 Noembrie a.c. organ al tineretului N.-Tărănesc român, secția

Caliacra

Cel dintâi sfârșește: „urmează semnăturile a 56 învățători.

Cel dealdoilea sfârșește: „urmează semnăturile a peste 100 învățători”.

Care minte??

Aldoilea este ziarul de predicție al reclamanților I. Georgescu—căpitanul și E. Papazisu—secretarul—in care și publică chestiunile de învățământ, purtate pe la parchet. Aferim cinste!

**

Ziarele politice, cari desbat chestiuni învățătoarești, nu pot discuta decât din punctul de vedere al concepției lor politice și cu sistemul binecunoscut de a ponegi persoane și detesta orice nu-i de crezul lor și al oamenilor care-i servesc. Deacei noi nu vom discuta niciodată cu ele, cum am făcut și în trecut.

Vom pune însă la punct orice chestiune care privește școala și pe învățători, din respect pen-

tru adevăr și din stima pentru public.

**

Din pricina anului agricol să răcacios în jud. Caliacra, școalele și învățământul se luptă cu multe și mari greutăți. Sprijinul material efectiv îl căutăm în toate părțile, dar, criza a secat mai toate resursele.

**

La Imprumutul de înzestrare al țării, învățătorimea a răspuns ca întodeauna cu bună voință și spirit de jertfă. În jud. Caliacra învățători au subscris suma de peste un milion de lei, li rugăm ca să determine și pe consăteni, D-lor, la stat atâta jertfă de câtă au dat dovadă învățătorii. Niciun cetățean să nu rămână fără contribuție pentru țară.

**

În vara acestui an a început în județul Caliacra compania de construcții școlare cu o rodnicie nemaipomenită. În cel mai sărăcios an, D-l Prefect al județului a stârnit entuziasmul pentru construcțiile școlare în toată lumea satelor care a alergat, a adunat, și a ridicat zidurile a peste 30 localuri. Învățătorii au alergat și s'au străduit în coordonarea sforțurilor sătești până s'au întrecut pe ei înșiși. Onoare unor asemenea colegi. Organele de ad-ție școlară au datoria de a remarca în rapoartele lor toate sforțările ce s'au făcut de învățători.

**

Suntem informați că materialul lemnos pentru acoperirea zidurilor la construcțiile noi de școale din acest an a sosit foarte târziu. Sfătuim pe colegi să facă zidurilor, pe ficare creasta de zid, un acoperiș improvizat din materialul ce li se va da pentru acoperiș.

Așa salvăm zidaria, ca în primăvară să sfârșim lucrările.

**

Toate formalitățile cu aplicarea obligativității trebuiesc respectate în acest an de sărăcie. Legea învățământului le impune pe etape, care dacă se împlinesc cu sfințenie, vom avea frecvență mare și amendare puțină. Organele de control credem că n'au uitat ca în inspecțiile D-lor să

reamintească amănunțit toate aceste forme la toate școalele pe unde au trecut. Dacă va fi amendare multă, legea nu s'a aplicat în litera ei. Articolele obligativității trebuiesc știute de toți învățătorii ca o rugăciune de seară și aplicate în fapt ca o construcție pe o temelie tare.

**

Am aflat că Onor. Minister al școlilor a oprit numirile de mai-stre la atelierile școlare înființate pe la unele școli primare. Măsura nu ne bucură, deoarece atelierile dădeau inv. o aplicare practică. Inv. primar trebuie să fie educativ și practic și numai pe urma instructiv. Mai ales în ținut eteroglat, accentul acesta trebuie să fie mai pronunțat. Rugăm pe D-l Ministru să lase numirile făcute și să înființeze; cât mai multe ateliere. Aflam că rugămintea ne-a fost ascultată.

Poșta redacției

Pr. I. N. Articolele sunt bune. Se vor publica în numărul viitor.

E. D. Articolul nu se poate publica. Așteptăm ceva mai bun.

Spectator, Din lipsa de spații, nu v'am putut publica articolele. Vă mulțumim pentru informațiile culturale trimise.

Articolele nepublicate nu se restituiesc.

Colegii învățători sunt rugați, a ne trimite dări de seamă, dela cercurile culturale, în viitor având separat „Pagina Cercurilor și manifestațiilor culturale din județ”

Polemici a avut V. A. Urechia și cu B. P. Hajdeu, pe chestiuni istorice. Când s'a discutat traducătorului Bibliei lui Șerban, Hajdeu a susținut că ar fi fost Niculae Milescu. Părerea această a fost combătută ca nefondată de către V. A. Urechia. Neapărat, că nici B. P. Hajdeu nu-l cruța pe Urechia când făcea erori deși îl considera ca un mare cărturar.

Vasile Urechia a fost orator talentat și timp de 35 de ani a ilustrat prin conferințele sale tribuna Parlamentului, a Ateneului Român, a Academiei Române și catedrele universităților din Iași și București.

A adus prisosul său de contribuție și în ramura politică. În această direcție a fost alături de Ion Brătianu pentru care avea o deosebită considerație și admirație. Urechia a ținut discursuri însemnate în Parlament, la a cărui tribuna trecea ca un om de valoare. În 1886 și 1887 a fost secretar general al Ministerului Instrucțiunii. Atunci a luat inițiativa înființării primei „Societăți literare” deia care a luat naștere Academia Română. A desăvârșit o activitate politică

destul de cunoscută și apreciată pe vremea aceea. A fost diriguitorul a foarte multe foi politice, dintre care menționăm: „Presa”, „Dacia”, „Naționalul”, „Opiniunea”, „Adunarea națională”, etc., etc.

În calitate de ctitor al palatului Areneului Român, a făcut să apară un organ al acestui așezământ, intitulat: „Ateneul Român”.

A fost un fecund autor umoristic, fiind colaboratorul multor reviste de genul acesta.

Între anii 1865-1868, Urechia a fost redactorul revistei „Buletinul instrucțiunii publice”, care era continuarea „Instrucțiunii publice” a lui A. F. Laurean.

În 1878 s'a publicat operele sale complete, în mai multe volume, cari cuprindeau drame și comedii, discursuri și conferințe, nuvele și schițe, articole pedagogice și literare, critice și polemici.

Datorită lui Urechia s'au înființat primele școli la Români-Macedoneni Printre stăruințele lui, ale lui D. Bolidineanu și C. Negri li s'a dat și nefeșicilor Români, răsleții de masa

românismului, puțința de a se abăpa din cultura națională.

Când s'a înființat revista „Literaturul” s'a simțit nevoie de sprijinul lui V. A. Urechia, care a fost chemat să patroneze această revistă. Lucrul acesta dovedește că era socotit ca un om de mare valoare în vremurile acelea și că prezența sa în orice acțiune culturală și de progres era o cheazășie de prestigiul și isbândă.

Aceasta este activitatea multilaterală a lui Vasile A. Urechia. S'a distins ca profesor, istoric, cronicar, literat, publicist, ziarist, critic, orator și om politic. Istoria trecând peste el l-a înscris în paginile sale ca bun patriot și cercetător neobosit al trecutului neamului său. Literatura ia consacrat un loc de cinste printre personalități le proeminente ale secolului XIX, răsplătindu-l astfel pentru contribuția ce i-a adus-o în sporirea operelor literare. Universitatea din Iași își împodobește adeseori fntea la pomenirea numelui aceluia care i-a fost profesor și orator distins. Ateneul Român cinstește memoria lui Urechia, ctito-

rul principal al acestui mare palat cultural. Academia Rămână și Parlamentul, unde a răsunit de multe ori glasul său convingător, îi păstrează o frumoasă amintire.

Se cade deci, să ne plecăm o clipă fruntea în fața numelui acestuia carea fost Vasile A. Urechia și să i cinstim pomenirea, aceluia puțin prin care o aducere aminte.

I. Lupu-Răilețu
Ghelengic, 11 Iulie 193

CITIȚI ȘI RĂSPÂN-
DIȚI ZIARUL
„SEMĂNATORUL“